

нему, кой то ся е постилъ за насъ четиридесять дни. И понеже въ това сжщо врѣмя извършваме въспоминаніе то на [неповинно то Христово за насъ страданіе, то е достойно и праведно нему страждущему, съсь какъвъ то начинъ можемъ и ный да състрадамы, и за распятый тѣ за насъ да съраспинаме нашъ тѣ плоть съсь страсти тѣ и похоти тѣ. Ако и да не ни е заповѣдалъ Христосъ да му послѣдуваме съсь постъ четиридесятидневенъ, нѣ съсь думы само не е заповѣдалъ, а не и съсь примѣръ. Зато то на друго мѣсто говори: *образъ ви дадохъ да правите и вые, какво то направихъ азъ вамъ.* [Иоан. гл. 13.

ст. 15] И върховный тѣ Петръ говори: *Христосъ, казва, пострада за насъ, за да остави намъ образъ, да послѣдуваме по неговы тѣ стѣпани.* (1 Петр. гл. 2. ст. 21). И Ап. Павелъ сжщо то гласи: *Бывайте, казва, подражатели на Бога, като чяда възлюбленны: и живѣйте въ любовь, какво то и Христосъ е възлюбилъ насъ.* (Ефес. гл. 5. ст. 1 и 2). И пакъ: *Бывайте подражатели менѣ, какво то и азъ съмъ подражатель Христу.* (1 Кор. гл. 11. ст. 1). Съсь приведенны тѣ мѣста ся съгласявать и свидѣтельства та на Свѣты тѣ отци.

Втора причина е, за да иматъ всичкы тѣ Християне великый тѣ постъ, като общо и всенародно прибѣжище за покаяніе. Ако и да е потрѣбно всегда да ся каемъ, нѣ най много въ това врѣмя, кога то за наши тѣ грѣхове Христа страждуща въспоминаваме.